

مشاهدهٔ حیوانات وحشی در طبیعت شهری و مرگ توله شیر در باغ وحش ارم، بار دیگر دستکاری در اکوسیستم طبیعی را یادآور شد

زباله برای روباه، سود برای بسازوبفروش

فاطمه قدیری
خبرنگار گروه جامعه

حیات وحش و حریم زیستگاه‌های طبیعی در ایران سال‌هاست زیر فشار سنگین توسعه بی‌قاعده، تغییرات اقلیمی و سوءمدیریت شهری قرار دارد. اکنون این روند به نقطه‌ای رسیده که فاصله میان شهر و طبیعت به شکلی کم‌سابقه فرو ریخته و گونه‌هایی که روزگاری در دل بیابان‌ها و کوه‌ها زیست می‌کردند، بی‌مقدمه در بافت شهری ظاهر می‌شوند. خبر تازه‌ای که این روز‌ها توجه افکار عمومی را برانگیخته، گزارش حضور مکرر روباه‌ها در تهران است؛ پدیده‌ای که شاید به خشکسالی و کمبود منابع طبیعی نسبت داده شود، اما در واقع ریشه‌ای عمیق‌تر در تخریب زیستگاه‌ها و تغییر الگوهای زیستی دارد. از شرق تا شمال پایتخت، گزارش‌های متعدد از مشاهده روباه‌ها، شغال‌ها و حتی برخی پرندگان و خزندگان منتشر شده است؛ گونه‌هایی که به‌ظاهر به شهر «هجوم» آورده‌اند، اما در حقیقت از زیستگاه طبیعی خود رانده شده‌اند. آنچه امروز در بوستان‌های شمال تهران یا حتی در حاشیه‌های مسکونی به چشم می‌خورد، نتیجه سال‌ها تصرف بی‌محایای منابع طبیعی، گسترش بی‌رویه ساخت‌وساز و فقدان سیاست‌گذاری محیط‌زیستی کارآمد است. واقعیت آن است که روباه بازیگوش پارک تهران صرفاً یک حیوان گمشده نیست؛ بلکه نشانه‌ای از برهم خوردن توازن شکننده اکوسیستم است.

این وضعیت زمانی نگران‌کننده‌تر جلوه می‌کند که در کنار آن، پدیده نگهداری گونه‌های وحشی در منازل مسکونی نیز به چشم می‌خورد. پدیده‌ای که در اکثر مواقع با رهاسازی حیوان و آسیب جدی به آن همراه است. ماجرای توله شیر امیرعلی اکبری، قهرمان پیشین ورزش‌های رزمی که سرانجام به باغ وحش سپرده شد، یک نمونه آشکار از این روند خطرناک است. ماجرای که نشان می‌دهد مرز میان حیات وحش و زیست انسانی در ایران نه تنها به واسطه توسعه شهری، که به دلیل فقدان ضابطه و نظارت در نگهداری حیوانات نیز مخدوش شده است.

برخی گونه‌ها مانند شغال، روباه، گربه‌های وحشی، انواع پرندگان، خزندگان و جوندگان کوچک، از جمله حشره‌خواران ریز به‌راحتی در پارک‌ها و فضا‌های سبز شهری لانه پیدا می‌کنند و معمولاً آسیبی جدی به جوامع شهری نمی‌رسانند. این پدیده در کشور‌های خارجی هم مشاهده می‌شود. در پارک‌های بزرگ شهر‌ها در آمریکا و اروپا نیز گون‌های جانوری دیده می‌شوند. در تهران نیز در پارک جمشیدیه می‌توان انواع طوطی‌ها و مرغ مینا را دید. هر جا بستر مناسب و جریان آب وجود داشته باشد، احتمال حضور گونه‌هایی مثل سمور یا شنگ بیشتر است و در برخی نقاط انواعی از سمندرها (مثل سمندر کوهستانی لرستان یا سمندر امپراتور) گزارش شده‌اند. گاهی پرندگان قاچاق‌شده یا ره‌اشده (که مردم به‌دلیل آموزش‌های ناکافی یا از سر احساسات ر‌ها می‌کنند) به تکثیر و لانه‌گزینی بعضی گونه‌ها دامن زده‌اند.

گزارش «فرهیختگان» از چرایی تفاوت قیمت داروهای یکسان

برداشت تفاوت نرخ ارز از جیب مردم

سیدعلیرضا طاهری
خبرنگار

تقریباً برای تعداد قابل توجهی از افراد پیش آمده است که هنگام خرید یک داروی ساده مانند داروی سر-ماخوردگی، پس از خروج از یک داروخانه و تنها با چند دقیقه گشت‌وگذار در داروخانه‌های اطراف، همان دارو را با قیمتی متفاوت بیابند. این اتفاق در روز‌های اخیر مجدداً به یکی از گزارش‌های مردمی تبدیل شده است. اما سؤالی که در این زمینه مطرح می‌شود این است که علت این ناهماهنگی و تفاوت قیمت یک داروی مشخص در داروخانه‌های مختلف چیست؟ کارشناسان حوزه دارو، در توضیح علت تفاوت قیمت یک داروی خاص در داروخانه‌ها سراسر کشور معتقدند که این مسئله به چندین عامل کلیدی برمی‌گردد. عارف کامیای، از فعالان صنفی حوزه سلامت، در گفت‌وگو با «فرهیختگان» معتقد است مهم‌ترین علت تفاوت قیمت دارو مربوط به نحوه ورود مواد اولیه و... است.

یکی از عوامل تفاوت قیمت‌ها تفاوت در مواد اولیه است

عارف کامیای در گفت‌وگو با «فرهیختگان» به این مورد اشاره کرد که کیفیت‌های متفاوت مواد اولیه برخی از داروها یکی از عوامل تفاوت قیمتی بوده و تأکید می‌کند که تفاوت در کیفیت مواد اولیه، چه داخلی و چه وارداتی، می‌تواند منجر به ایجاد فاصله قیمتی در محصول نهایی شود. وی همچنین به تشریح عوامل و دلایل دیگری نیز می‌پردازد که هر یک به نوبه خود در ایجاد و تشدید این تفاوت‌های قیمتی بین داروخانه‌ها و محصولات دارویی مشابه دخیل هستند. عارف کامیای با اشاره به تفاوت شرکت‌های تولیدی در استفاده از مواد اولیه مختلف گفت: «در حوزه ساخت دارو شرکت‌های تولیدکننده مختلفی وجود دارند. برای مثال، داروی استامینوفن را نه یک شرکت بلکه چندین شرکت در ایران می‌سازند. این شرکت‌ها به شیوه‌های مختلف و با دوز‌های متفاوت این دارو را تولید می‌کنند. حتی بسیاری از آن‌ها به‌صورت ترکیبی دارو را ارائه می‌دهند. یک شرکت ممکن است از مواد اولیه تولید داخل کشور استفاده کند، در حالی که شرکت دیگری ممکن است مواد اولیه خود را از خارج وارد کند. البته کشورمان اخیراً در بحث استامینوفن موفق شد که مواد اولیه آن را تولید کند

تصرف زیستگاه‌ها حیوانات را به شهرکشاند

وی با اشاره به دلایل افزایش این گونه‌ها گفت: «این امر به علت تصرف زیستگاه‌های طبیعی‌شان توسط انسان است؛ آن‌ها ناگزیر به سازگاری با محیط شهری شده‌اند. بسیاری از این حیوانات رژیم غذایی خود را از شکار در طبیعت به استفاده از پسماندها و زباله‌های شهری تغییر داده‌اند و سبک زندگی‌شان نیز پنهان‌کارتر شده است، زیرا به‌صورت غریزی می‌دانند انسان‌ها ممکن است به آن‌ها آسیب برسانند؛ بنابراین در ساعت‌هایی مانند شب یا صبح زود فعال می‌شوند. روباه از ابتدا قابلیت زیست شبانه داشت و در شهر‌ها نیز از نور و ساختارهای شهری برای تأمین نیازهای خود استفاده می‌کند.

از سوی دیگر، عادت نادرست و بی‌اطلاعی مردم در غذا دادن به حیوانات خیابانی مانند سگ‌ها و گربه‌های بی‌صاحب مسئله‌ساز است. خوراک دادن بدون آگاهی و مسئولیت، پسماندهای گوشتی یا باقی‌مانده غذا که در پارک‌ها ر‌ها می‌شود حیوانات شهری و حتی گونه‌هایی مانند روباه و شغال را جذب می‌کند. این رفتار، اگرچه از سر دلسوزی انجام می‌شود، می‌تواند تعادل اکوسیستم شهری را بر هم بزند و مشکلات جدیدی خلق کند. حیوانات و گونه‌های جانوری برای ادامه حیات خود به سه مؤلفه پناه (جایی که در آن از سرما و گرما در امان باشند و بتوانند زادآوری کنند)، ساختار (روابط میان گونه‌ها و محیط‌زیستشان) و خرداقلیم (دما، رطوبت، گرما و سرما و دیگر عوامل ترمودینامیکی که بقا را ممکن می‌سازد) نیاز دارند. در شهر‌ها اغلب این الگوها از بین می‌روند، روابط شکار و شکارچی (صید و صیادی) مختل می‌شود و حیوانات به‌دنبال منابع غذایی جایگزین می‌گردند. طبیعی است که زباله‌ها و غذاهایی که انسان برای سگ‌ها و گربه‌ها ر‌ها می‌کند، جذاب‌ترین و در دسترس‌ترین منبع غذایی برای آن‌ها باشد. نمونه‌ای جالب در فضای مجازی منتشر شد که کلاغی در تهران در حال خوردن کلت بود؛ درحالی که غذای کلاغ کلت نیست. کلاغ، موش یا گربه‌ای که به خوردن غذای پخته انسانی عادت کند، نشان می‌دهد الگوی طبیعی زندگی‌اش تغییر یافته است.»

افزایش جوندگان، کاهش پوشش گیاهی و تشدید سیلاب؛ پیامد غیبت روباه در اکوسیستم

این فعال محیط زیست با تأکید بر اینکه هرگونه جانوری نقشی در اکوسیستم دارد، تصریح کرد: «به‌عنوان مثال، روباه در طبیعت وظیفه دارد جمعیت جوندگان و خزندگان را کنترل کند. وقتی روباه در شهر بماند و از زباله‌ها تغذیه کند، از انبای نقش خود در اکوسیستم بازمی‌ماند. درنتیجه جمعیت جوندگان در زیستگاه طبیعی افزایش یابد و این مسئله تعادل اکوسیستم را بر هم می‌زند. جوندگان با تغذیه از ریشه‌ها و ساقه گیاهان و دانه‌ها، پوشش گیاهی را کاهش می‌دهند. کاهش پوشش گیاهی به پدیده‌ای به نام رواناب یا سیلاب منجر می‌شود. وقتی برگ‌ها و پوشش گیاهی وجود دارند، شدت ضربه قطرات باران به زمین کاهش می‌یابد و ذرات خاک پیوستگی خود را حفظ می‌کند. اما با نابودی پوشش گیاهی، باران مستقیم به خاک می‌خورد، ذرات خاک از هم می‌پاشند و فرسایش خاک سرعت می‌گیرد. به همین سادگی، نبود روباه در زیستگاه طبیعی می‌تواند زنجیره‌ای از تغییرات را به راه اندازد. البته گریزی از این وضعیت نیست؛ گسترش شهر‌ها اجتناب‌ناپذیر بوده است. تهران روزگاری محدود به چند دروازه بود و بیرون آن بیابان‌های گسترده بود. امروز اما در توجال، دربند، دارآباد و دره فرحزاد جاده کشیده شده، سنگ‌فرش و پارک ساخته شده و بافت طبیعی منطقه تغییر ماهیت داده است. در چنین شرایطی، روباه دیگر جایی برای ساخت لانه در دل سنگ‌ها ندارد. پس به‌جای صرف انرژی زیاد برای شکار موش یا پرنده، از زباله‌ها تغذیه می‌کند. از آنجا که شهرداری هم توانسته زباله‌ها را به‌طور

کامل و به‌موقع جمع‌آوری کند، این منابع غذایی برای روباه و دیگر گونه‌ها در دسترس مانده و به‌ویژه در حاشیه شهر‌ها و پارک‌های شمال تهران امکان حیاتشان را فراهم کرده است.»

هم‌زیستی با حیات وحش شهری نیازمند آگاهی است، نه احساسات بی‌قاعده

دری‌کوند با بیان اینکه تنها راهکار این است که واقعیت حضور حیوانات در شهر‌ها را بپذیریم و به مردم و دستگاه‌های خدمات‌رسان آموزش بدهیم، گفت: «در این میان، سازمان محیط زیست نقش اصلی در آموزش عمومی دارد و شهرداری‌ها نیز بیشترین وظیفه را در مدیریت این مسئله بر عهده دارند. در بسیاری از شهر‌های کشور گونه‌های مختلف جانوری زندگی می‌کنند و ما نه می‌توانیم و نه باید حضور آن‌ها را انکار کنیم؛ بلکه باید شیوه زندگی مشترک در کنار آن‌ها را بیاموزیم. نکته مهم این است که نباید در حیات آن‌ها دخالت کنیم. در بسیاری از نقاط دنیا، مانند مناطق قطبی یا شهر‌های آفریقا، مردم آموزش می‌بینند که هنگام مواجهه با حیوانات وحشی مثل خرس قطبی یا شیر چگونه رفتار کنند. هیچ‌کس در آن شرایط نمی‌کوشد حیوان را نوازش کند یا برایش غذا ببرد. متأسفانه در کشور ما به دلیل احساسات انسانی، بسیاری از مردم با سگ‌ها و گربه‌های خیابانی این گونه برخورد می‌کنند؛ آن‌ها را نوازش می‌کنند و به آن‌ها غذا می‌دهند، بی‌آنکه بدانند این رفتار می‌تواند تعادل اکوسیستم را بر هم بزند.

یادمان باشد که سگ‌ها و گربه‌ها با افزایش جمعیتشان به چرخه اکوسیستم آسیب می‌زنند و از سوی دیگر، کم شدن گونه‌هایی مانند روباه، شغال و پرندگان در زیستگاه طبیعی و ورودشان به شهر‌ها نیز تغییرات زیانباری در تعادل چرخه حیات ایجاد می‌کند. ازاین‌رو باید به مردم آموزش داد که چگونه در مواجهه با حیوانات وحشی رفتار کنند، چگونه از آن‌ها فاصله بگیرند و چگونه حریم حیوانات را حفظ کنند. برای نمونه می‌توان به فیلمی که از منطقه سرخ‌حصار منتشر شد اشاره کرد. فردی به یک روباه نزدیک شد، تلاش کرد آن را نوازش کند و به آن غذا داد. روباه هرچند غذا را خورد، اما پای فرد را هم گاز گرفت. چنین اتفاقی نشان می‌دهد فراموش کرده‌ایم روباه حیوانی وحشی است و اساساً نباید چنین برخوردی را آن داشت. به بیان ساده، باید بپذیریم که هم‌زیستی با حیوانات شهری نیازمند آگاهی و آموزش است، نه احساسات بی‌قاعده.»

خشکسالی علت اصلی حضور روباه‌ها در شهر نیست؛

این فعال محیط زیست درخصوص اخبار منتشر شده درباره این موضوع که دلیل حضور روباه‌ها در شهر خشکسالی است، گفت: «این توضیح تنها بخشی از ماجرا را بیان می‌کند و چندان با واقعیت کامل منطبق نیست. روباه‌ها سال‌هاست در تهران حضور دارند؛ چه در زمستان و چه در تابستان. کافی است شب‌ها به مناطق مانند پارک جمشیدیه، دربند، توجال یا حتی فرحزاد بروید تا نشانه‌های آن‌ها را ببینید. بنابراین نمی‌توان گفت ورودشان فقط به‌دلیل خشکسالی اخیر است یا اینکه بدون خشکسالی در تهران وجود نداشته‌اند. دو عامل کلیدی برای بقای روباه در تهران پررنگ‌تر از همه است؛ غذا و زباله‌ها و پسماندهای شهری، به‌ویژه به دلیل غذاهای اشتباه مردم به سگ‌ها و گربه‌ها، به‌طور غیرمستقیم خوراک روباه‌ها و شغال‌ها را هم تأمین می‌کند) و پناهگاه(لابه‌لای پارک‌ها، بوته‌ها، درختان و حاشیه‌های سبز شهری فضاهایی وجود دارد که برای استراحت و پنهان‌شدن این حیوانات مناسب است) و این دو عامل باعث شده روباه‌ها در شهر بمانند و سبک زندگی‌شان را با محیط شهری تطبیق دهند. بنابراین، این‌طور نیست که خشکسالی باعث شده روباه‌ها از ۵۰ کیلومتر آن‌طرف‌تر به تهران بیایند. در اطراف تهران، از

تهیه بکنید و با سه تاریخ تولید مختلف روبه‌رو بشوید؛ یکی از تاریخ‌های تولید برای قبل از عید با یک قیمت مشخص بوده است، دیگری تاریخ تولیدش برای بعد از عید با یک قیمت متفاوت بوده است، داروی دیگر تاریخ تولیدش برای همین الان با یک قیمت دیگر بوده است. این یعنی ممکن است سه تا دارو با یک بسته‌بندی کاملاً مشابه و یک کیفیت کاملاً مشابه، به لحاظ قیمتی متفاوت باشند.»

همه شرکت‌ها پخش داروی سراسری ندارند

کامیای در ادامه بیان کرد: «شرکت‌های پخش ما در همه استان‌های کشور و حتی در همه شهر‌ها توزیع دارو ندارند، برخی شرکت‌ها سراسری کار می‌کنند ولی بعضی از شرکت‌ها منطقه‌ای کار می‌کنند. به همین دلیل اگر یک دارو از شهر تهران تهیه بشود و مجموع قیمت اقلام یک قیمت شده باشد اما همان دارو و اقلام در منطقه و استانی دیگر قیمت متفاوتی داشته باشد، علت این تفاوت قیمت در شرکتی است که دارو را تولید و عرضه کرده است. به این جهت ما مجدداً شاهد افزایش قیمت دارو بوده‌ایم.»

کامیای در ادامه با توضیح این نکته که مصرف‌کننده دارو مجبور به خرید یک دارو خانه مشخص نیست گفت: «حق مصرف‌کننده است که نوع دارویی را که می‌خواهد تعیین کند. وقتی که داروخانه‌دار می‌خواهد دارو را به شما ارائه کند و شما می‌خواهید قیمت دارو را حساب بکنید، می‌توانید از داروخانه فاکتور بگیرید و در آن فاکتور، به اسم تجاری و هم اسم دارو را مشاهده می‌کنید. شما می‌توانید الزاماً اصرار داشته باشید که من از شرکتی خاص می‌خواهم آن دارو را تهیه بکنم. حالا آن داروخانه ممکن است داروی آن شرکت خاص را موجود داشته باشد یا نداشته باشد. باید توجه کرد که داروخانه‌ها الزاماً به این شکل نیستند که همه شرکت‌ها را داشته باشند.»

وی با اشاره به این تصور غلط که برخی داروخانه‌ها با بستن قراردادی با شرکت‌های خاص قیمت دارو را متفاوت عرضه می‌کنند می‌افزاید:

لوا‌سان و فشم گرفته تا دره دارآباد و جاجرد، چشمه‌ها و منابع آب وجود دارند و حیوانات برای رفع نیاز آبی خود همچنان از آن‌ها استفاده می‌کنند. اگرچه خشکسالی می‌تواند فشار مضاعفی بر زیستگاه‌ها وارد کند، اما علت اصلی حضور پررنگ روباه در تهران، تخریب زیستگاه‌های طبیعی و در دسترس بودن غذای آسان در شهر است، نه کمبود آب.»

مسئولیت‌گریزی یا ضعف قانون؟ جای حیوان وحشی در خانه نیست!

همان‌طور که گفته شد یکی دیگر از پدیده‌های نسبتاً نو ظهور و نگران‌کننده نگهداری گونه‌های وحشی (از شیر و ببر گرفته تا انواع خن‌دگان، پرندگان شکاری و مار‌های بزرگ) در خانه، و بازار سیاه خرید و فروش این حیوانات در فضای مجازی است. در این میان، غیبت سیاست‌گذاری روشن، ضعف نظارت و نبود آگاهی عمومی، راه را برای گسترش چنین روندی هموار کرده است. نتیجه آنکه حیواناتی که باید در زیستگاه طبیعی خود باشند، به ابزار سرگرمی، خودنمایی یا هیجان‌جویی بدل می‌شوند؛ روندی که هم بقای حیوان را تهدید می‌کند و هم امنیت جامعه انسانی را به خطر می‌اندازد.

نمونه اخیر این وضعیت، ماجرای توله شیر امیرعلی اکبری است. علی اکبری، قهرمان پیشین ورزش‌های رزمی، مدتی پیش شیری را به خانه آورد و مدعی شد توانایی مراقبت از آن را دارد. پس از رسانه‌ای شدن موضوع، حیوان به باغ وحش تحویل داده شد؛ جایی که سرنوشتش با مرگ رقم خورد. علی اکبری و عده‌ای از افراد در واکنش به این رخداد، مسئولیت را متوجه دستگاه‌های متولی دانستند و ادعا کردند اگر شیر در خانه علی اکبری می‌ماند، زنده می‌ماند. در یکوند در این خصوص تصریح کرد: «اساساً باید روشن باشد که خانه جای نگهداری شیر یا هیچ حیوان وحشی دیگری نیست. در ماجرای اخیر، علی اکبری ادعا کرده که اگر شیر نزد او نگهداری می‌شد، زنده می‌ماند؛ درحالی‌که این استدلال از اساس مخدوش است. حتی اگر دستگاه‌های متولی هم در نگهداری یک شیر دچار مشکل شدند، این نتیجهی رایج نگه‌داری آن توسط یک شهروند عادی نیست. شیر نه در خانه جای دارد و نه حتی به تعداد زیاد در باغ وحش. اگر این حیوان به خانه آورده نمی‌شد، به باغ وحش نیز فروخته نمی‌شد. پس همچنان مسئولیت مرگ آن بر عهده خریدار و فروشننده باقی می‌ماند. بنابراین، آقای علی اکبری هم نمی‌تواند از خود سلب مسئولیت کند. آنچه مسلم است این‌که شهر و ندان هنگام نگهداری حیوانات خانگی باید به ضوابط و مسئولیت‌های مشخصی پایبند باشند. حیوانات خانگی تعریف روشنی دارند؛ اما گونه‌های وحشی مانند شیر، مار پیثون، تمساح، سوسمار، خزندگان و پرندگان شکاری جایی در خانه ندارند. این‌ها باید در زیستگاه طبیعی خود زندگی کنند، نه در خانه‌های افراد به‌عنوان ابزار خودنمایی یا ارضای امیال شخصی. نگهداری حیوانات وحشی در خانه تبعات زیادی دارد، حیوان به زندگی انسانی وابسته می‌شود و در صورت نبود صاحب، آسیب جلدی می‌بیند، همچنین خلق و خوی طبیعی‌اش تغییر می‌کند و به موجودی شرطی‌شده بدل می‌شود که دیگر «شیر» به معنای واقعی نیست. و مهم‌تر از همه هم به سلامت انسان و هم به بقای خود حیوان آسیب می‌زند. به‌طور کلی، موضوع نگهداری حیوانات در خانه در کشور ما به یک آشفته‌بازار تبدیل شده است. نه سازمان‌های متولی برنامه مشخصی دارند و نه نظارت مؤثری وجود دارد. حتی اگر اراده‌ای برای ساماندهی باشد، گستردگی مسئله فراتر از توان نهادهای موجود است. پس موجبی که به راه افتاده مبنی بر این‌که «اگر شیر نزد آقای علی اکبری بود، نمی‌مرد» نه تنها منطقی نیست، بلکه انحرافی و غیرقابل استناد است. این حیوان در هر صورت باید در طبیعت یا در زیستگاهی استاندارد نگهداری می‌شد، نه در خانه یک فرد.»

«به این شکل که برخی فکر می‌کنند داروخانه الزاماً می‌آید با شرکتی خاص کار می‌کند که در نتیجه این ارتباط بخواهند آن دارو را به صورت گران‌تری بفروشند، تصور غلطی است و در واقعیت این‌طور نیست. اتفاقاً به نفع داروخانه است که اشکال مختلف دارویی موجود داشته باشد که بتواند خدمت‌رسانی بیشتری انجام بدهد. مادر حال حاضر در توزیع دارویمان دچار مشکل شد‌ایم. متأسفانه داروخانه‌ها حتی در تهیه یک قلم دارو به مشکل خورده‌اند. مثلاً اگر قبلاً پنج شرکت یک دارو را توزیع می‌کردند، الان ممکن است فقط یک شرکت آن دارو را توزیع بکند. آن دارو خانه برای اینکه جنشش آماده باشد مجبور است فقط از همان شرکت آن دارو را تهیه بکند؛ یعنی گاه‌شاهد هستیم توزیع درست دارو هم انجام نمی‌شود.»

مردم از سامانه تیتک قیمت دارو را استعلام بگیرند

کامیای با اشاره به رصدپذیری بودن تفاوت قیمت‌ها در سامانه رسمی تیتک می‌گوید: «شیوه‌های مختلفی وجود دارد که شما بتوانید این تفاوت قیمت را چک بکنید. اساسی‌ترین شیوه‌اش این است که هر شهر وند ایرانی می‌تواند بدون تشریفات به سامانه تیتک مربوط به سازمان غذا و دارو مراجعه کند. آنجا عضویشود، داروهای مختلف را اسرج کند و به راحتی به قیمت دارو‌ها دسترسی پیدا بکند. همچنین می‌تواند به شرکت‌های مختلفی که دارو را تهیه می‌کنند و قیمت روز آن دارو و داروخانه‌هایی که آن دارو را توزیع می‌کنند دست پیدا کند. هر فردی به راحتی می‌تواند با استفاده از سامانه تیتک ببیند که دقیقاً چه اتفاقی در قیمت دارو‌ها افتاده است. اگر مثلاً دارویی هست که شما تهیه می‌کنید و احساس می‌کنید که به نسبت قبل افزایش داشته، خیلی راحت می‌توانید بدانید که به نسبت قبل افزایش داشته، خیلی راحت می‌توانید بدانید که به نسبت قبل افزایش داشته، خیلی راحت می‌توانید چک بکنید. اگر مشکلی وجود داشته باشد، هم‌طنان می‌توانند مراجعه بکنند به معاونت‌های غذا و دارو در دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور و شکایت خودشان را ثبت بکنند که حتماً رسیدگی می‌شود.»